

Secrets de família

La manca d'acord entre els diferents accionistes de Ferrys ha provocat la suspensió de pagaments de l'empresa de Canals. Els conflictes entre els membres de la família Ferri i l'ambició del grup francès Devanlay, soci majoritari de Lacoste, de controlar l'empresa en són les claus.

L'avinguda de Vicente Ferri és el principal carrer reservat a vianants de Canals: una artèria carregada de vida amb moderns fanals i zones enjardinades que concentren bona part dels comerços i bars d'aquesta localitat de 12.300 habitants. L'home que li dona nom és Vicente Ferri, fill de Salvador Ferri, qui fundà l'empresa Ferrys el 1927 amb una estructura totalment familiar. Vicente Ferri, que va morir abans d'arribar als 50 anys, es va casar amb

Dues imatges de la manifestació dels treballadors de Ferrys a València el passat 20 de febrer. Els treballadors no han cobrat els mesos de desembre i gener.

Carmen López López-Bonilla, qui avui compta amb una tercera part de les accions de l'empresa.

El propassat dimecres, 15 de febrer, l'avinguda de Vicente Ferri concentrava 12.000 persones vingudes de tota la Costera per manifestar-se. Una mostra evident de la por de tota una comarca provocada per l'actual crisi d'una empresa que dóna feina directament a 1.300 treballadors, i indirectament a 300 persones més, empleades en dues firmes del grup, Frepomosa i Benifaió Textil. La crisi que pateix l'autèntic motor industrial de la comarca significaria un colp massa fort. Segons que explica Manuel Mompó, representant d'UGT al comitè d'empresa, "tothom a Canals té un familiar a Ferrys: entre un 70% i un 80% de la població viu de Ferrys". Mompó quantifica en 500 o 600 les persones que treballen en tallers subcontractats a les poblacions de Canals, l'Alcúdia, Montesa o Llanera de Ranes.

L'alarma havia saltat tot just un mes abans; concretament, el 13 de gener, quan els representants de l'empresa van presentar suspensió de pagaments, amb un passiu de 3.683 milions de pessetes i un actiu de 9.786 milions. Una situació difícil d'entendre en una empresa que ha superat totes les crisis que han afectat la indústria tèxtil en els darrers anys i que, segons expliquen tant treballadors com accionistes, té la demanda de producció més important dels últims anys: 700.000 dotzenes [mesura utilitzada en el sector tèxtil] d'articles de roba interior per la campanya d'estiu i un contracte per subministrar-ne també a l'exèrcit espanyol. Tot això, paradoxalment, quan les dades corresponents a la indústria del tèx-

til durant el període gener-juliol del 1994 anuncien un augment del 70%.

Els sindicats temen que la suspensió de pagaments porte associat un expedient de regulació temporal de treball que afectaria un nombre encara no determinat de treballadors. Encara que l'empresa haja parlat, en primer moment, d'unes 600 persones afectades durant tres o quatre mesos, i la setmana passada anunciara que la xifra serà menor, aquesta solució no és vàlida pels sindicats, que pensen que una reducció de la producció significaria un agreujament de la crisi. Segons ells, l'empresa ha d'aprofitar la forta demanda actual.

De moment, Ferrys, que deu als treballadors els sous corresponents als mesos de desembre i gener, ha promès que la nòmina del mes de gener es farà efectiva en un termini curt de temps. Aquest deute, segons el president del comitè d'empresa, Vicent Garcia, del sindicat UGT, ja ha portat algunes famílies a una "situació extrema, amb amenaces, fins i tot, de ser embargades". Si es té en compte que un 30% de les famílies afectades tenen dos o tres membres treballant a Ferrys, el problema augmenta significativament.

Desunió en l'accionariat. Les fonts consultades coincideixen a assenyalar que la causa principal de la situació en què es troba Ferrys és la desunió manifestada per l'accionariat en els darrers mesos. Els tres grans grups d'accionistes que protagonitzen la història són, d'una banda, Carmen López López-Bonilla, vídua de Vicente Ferri, qui té el 33,91% de les accions, d'una altra, sis dels seus set fills, que compten amb un paquet del 22,24%, i, per últim, la multinacional francesa Devanlay, que del 40,30% que comprà el 1988, i l'adquisició del 3,55% a l'altra filla dels Ferri, Ana, suma un 43,85% d'accions.

Jaime Ferri, director general de Ferrys fins a la suspensió de pagaments i que compta amb el suport de cinc dels seus germans, assegura que "des que va arribar Devanlay, aquest grup intenta aconseguir la totalitat de l'empresa per donar una eixida als productes que elabora al nord d'Àfrica, però com que no ho aconsegueix per les bones, ho intenta per qualsevol mitjà". Ferri recorda que fa una any, el març de 1994, va presentar un pla de viabilitat per a l'empresa, consistent en una injecció de capital, que va ser aprovat pel consell d'administració. Aleshores, segons l'ex-director general, va sorgir el primer conflicte seriós amb Devanlay: "Un pla de viabilitat vol dir que cada soci ha de posar un percentatge de capital equivalent al nombre d'accions que té. Nosaltres el vàrem posar i jo em vaig traslladar personalment a França, al setembre, per a parlar amb els representants de

Devanlay, que em van prometre els diners. Cinc dies abans de pagar els proveïdors, però, em van comunicar que posarien els diners si es feia una emissió d'obligacions convertibles en accions, per fer-se amb la majoria d'aquestes. Jo vaig voler dimitir però em demanaren que no ho fera”.

El mes de novembre de 1994, el consell d'administració torna a ratificar Jaime Ferri, però hi ha un canvi: Carmen López, Dona Carmen, com l'anomenen els treballadors, sindicalistes i fins i tot els seus fills, abona a partir d'aquest moment les propostes del grup francès. Com a conseqüència s'inicia una situació problemàtica que s'allarga fins al 12 de gener de 1995, data en què el consell d'administració decideix presentar suspensió de pagaments. Aleshores, Jaime Ferri, que ja havia proposat la suspensió quatre mesos abans sense èxit, presenta la seua dimissió irrevocable. A partir d'aquí, comencen la recerca de línies de crèdit entre bancs i entitats financeres, les converses amb l'administració, que ha mostrat la seua disposició a posar-hi diners a canvi d'unes garanties, i les acusacions mútues entre mare i fills.

L'amic francès. Després de la dimissió de Jaime Ferri, el consell d'administració elegirà Oscar Perreau, nou director general de Ferrys. Perreau, d'origen francès i català, i que ha treballat principalment en indústries tèxtils del nostre país, ja té certa experiència en aquests afers. Entre les empreses que ha dirigit es troba Hilaturas Gossypium, de la qual va ser director general després d'una suspensió de pagaments que va significar el tancament de tres

Jaime Ferri, ex-director general de Ferrys: "El grup Devanlay vol deixar l'empresa en la mínima expressió per aprofitar la marca comercial Ferrys i les xarxes de distribució per portar productes elaborats a països tercers."

centres i l'acomiadament de 345 persones.

Sota la direcció general d'Oscar Perreau, considerat un home de Devanlay, s'anuncia també l'expedient de regulació temporal d'uns 600 treballadors. Aquest expedient, però, no arriba. De fet, un dels creditors de Ferrys es el Ministeri d'Hisenda, atès que l'empresa no paga la quota obrera des del passat mes de novembre. És aquesta raó la que impossibilita la presentació de l'expedient de regulació de treball.

Al mateix temps, l'empresa comença una sèrie de converses amb entitats financeres per poder pagar el que deu als treballadors i també als

proveïdors per tal de poder reiniciar la producció. Aquestes converses van culminar la setmana passada amb un acord, signat per la direcció de Ferrys, l'Institut Valencià de Finances (IVAF), l'Impiva (Institut de la Mitjana i Petita Indústria Valenciana) i vuit entitats bancàries, que significarà, entre els préstecs i l'ampliació de capital, un total de 1.025 milions de pessetes. Concretament, segons que informen els portaveus de Ferrys, s'obren línies de descompte per valor de 725 milions de pessetes per part de Bancaixa, Banc de València, Banc Exterior, Barclays Bank, Banco Herrero, Banco de Comercio, Banco Central Hispano i el Banc Nationale de París. L'IVAF aportarà els 150 milions de pessetes que falten per completar el préstec de 250 milions que va aprovar en 1994. El grup francès Devanlay es va comprometre, a més, a assegurar una ampliació de capital de 150 milions de pessetes. De fet, aquest compromís va ser el que va facilitar l'obertura de les línies de descompte dels bancs, que esperaven del grup francès un senyal que indicara la voluntat real de Devanlay que Ferrys vaja endavant. Aquesta línia de finançament, segons afirma Perreau en una nota de premsa, significa que "la supervivència de l'empresa està cada dia més assegurada; ara l'objectiu és desenvolupar el pla de viabilitat que permet mantenir la posició de lideratge que sempre ha ostentat aquesta històrica empresa valenciana. Aquest pla estarà llest abans del 30 de març vinent”.

El següent pas, segons l'empresa, és la presentació de l'expedient temporal de treball, que afectarà només aquelles persones que no siguin estrictament necessàries en el procés de producció. Això s'ha d'entendre, segons Perreau, com un desig que "el nombre de

L'avinguda Vicente Ferri. El cor de Canals.

treballadors afectats siga inferior al previst, i sempre en funció de les primeres matèries adquirides, del ritme de producció i de l'evolució de les vendes". Tot i que l'empresa creu que els treballadors afectats seran menys dels 600 anunciats en un principi, no especifica encara quants exactament.

Per la seua banda, el representant d'UGT al comitè d'empresa, Manuel Mompó, ha manifestat a EL TEMPS que els sindicats són contraris a l'expedient i proposen que durant dos mesos treballen tot el personal, però "de manera rotativa, per tal d'evitar que es facen diferències entre els treballadors". L'ex-director general de Ferrys, Jaime Ferri, considera pel que fa al cas que "un pla de viabilitat hauria d'actuar només sobre els quadres i les seccions no productives, que en tot cas, no superarien mai les 80 o 90 persones".

La fam del cocodril. Els problemes de Ferrys no han acabat, per tant, amb l'acord amb els bancs. D'una banda, el pla de viabilitat que ha anunciat l'empresa pot trobar, com hem vist, l'oposició dels sindicats si afecta un nombre elevat de treballadors. De l'altra, el futur de l'empresa depèn també de l'ambició del grup Devanlay. La multinacional francesa, que controla també la famosa marca del cocodril, Lacoste, busca des de fa temps la ració més gran del pastís Ferrys. Jaime Ferri és clar en aquest sentit: "Devanlay segueix una estratègia mitjançant la qual aconseguirà el control de l'empresa, un pla de viabilitat pagat per la Generalitat i, a més, apareixerà com el salvador, després d'haver-se negat reiteradament a donar-li suport durant anys". Ferri acusa el grup francès d'actuar només pels interessos propis, seguint l'estratègia de les multinacionals: "El grup vol deixar en la mínima expressió l'empresa i aprofitar la marca comercial Ferrys i les xarxes de distribució per portar productes elaborats per països tercers". L'ex-director general assegura que Devanlay té plantes de producció al Marroc, a Tunísia i a Egipte. "Al final, la gent, quan compra calçotets, compra una marca Ferrys, encara que no sap si són fets a Canals o a l'Àfrica", sentència Ferri.

Altrament, la postura dels portaveus oficials de l'empresa és que "Devanlay ha demostrat la seua voluntat de traure endavant el projecte Ferrys, i posa com a exemple una línia de descompte de 150 milions concedida per la Banque Nationale de Paris (BNP), així assegura la seua participació en la ampliació de capital. És una sort per a Ferrys tenir un accionista majoritari que compta amb crèdit i prestigi internacional".

Per últim, Jaime Ferri resumeix la seua dimissió com a director general i vice-president, i també l'actitud de Devanlay, de mane-

Manel Mompó, a la dreta, i Vicent Garcia, tots dos representants d'UGT al comitè d'empresa. Els sindicats no acceptaran una regulació temporal de treball si afecta a molts treballadors.

ra molt diferent: "Jo no em vull sentir partícip del que el grup francès vol fer amb l'empresa i amb els treballadors. Juguen amb la meua dignitat i amb la de tot el poble. Com poden despatxar gent quan són ells els qui produeixen i l'empresa compta precisament amb una demanda enorme?" **Alex Milian**

XXIII PREMI DE TEATRE "CIUTAT D'ALCOI"

Dotació

1 Premi
de 1.000.000 ptes.

2 Accèssits
de 500.000 ptes.

Llengua

Catalana

Termini

1 d'abril 1995

Informació

Centre

Cultural

(96) 554 41 22